

ผลการศึกษา

ในการปรับปรุงผังแม่บทและภูมิทัศน์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนครศรีธรรมราช อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ศึกษาและเก็บข้อมูลตามขั้นตอนการออกแบบดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสำรวจรังวัดพื้นที่ (Site Survey)

เป็นการเข้าดูสำรวจ และถ่ายรูปภายในพื้นที่จริง โดยอาศัยภาพถ่ายทางอากาศแสดงอาณาเขตบริเวณวิทยาเขตนครศรีธรรมราชและชุมชนข้างเคียง มาตรฐาน 1: 10,000 (ภาพที่ 10) เป็นแผนที่อ้างอิง และใช้แผนผังมาตรฐาน 1: 2,500, 1: 6,000 (ภาพที่ 11) แสดงขอบเขตพื้นที่ เส้นชั้นความชัน โดยใช้ช่วงชั้นระดับความสูง 1.00 เมตร มีการแสดงตำแหน่งของถนน สิ่งก่อสร้างเดิม แหล่งน้ำที่มีอยู่ในพื้นที่ รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลอื่น ๆ ประกอบด้วย

1.1 การเก็บข้อมูลภายนอกพื้นที่ (Inventory of Off-site Factor) ทำการเก็บข้อมูลบริบทของพื้นที่ศึกษาทั้งด้านกายภาพและชีวภาพ รวมถึงปัจจัยทางธรรมชาติ วัฒนธรรมและปัจจัยทางด้านสุนทรียภาพ ซึ่งอาจมีผลต่อพื้นที่

การใช้ที่ดินโดยรอบวิทยาเขตในระยะรัศมี 1-2 กิโลเมตร (ภาพที่ 12) พบว่ามีความหลากหลายในการใช้ประโยชน์ กล่าวคือ ทิศเหนือเป็นชุมชนเกษตรกรรมและพื้นที่อุทยานแห่งชาติ น้ำตกโยง ทิศใต้เป็นทางหลวงหมายเลข 41 โรงงานศรีตรังอินดัสเทรียลเป็นโรงงานผลิตยางแท่ง และโรงงานชูศักดิ์พาราเวดเป็นโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา ทางทิศตะวันออกเป็นเรือนจำกลางจังหวัดทุ่งสง และโรงงานผลิตน้ำยางชั้นที่อยู่ห่างออกไปประมาณ 2 กิโลเมตร ซึ่งส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงในเรื่องกลิ่นรบกวนที่เกิดจากระบวนการผลิต โดยเฉพาะช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม สำหรับการในพื้นที่ทางทิศตะวันตกในหลายบริเวณเป็นพื้นที่ของส่วนราชการและอาคารพาณิชย์ เช่น สำนักงานอัยการจังหวัดทุ่งสง โรงเรียนทุ่งสง กองกำกับการฝึกที่ 8 ตำรวจตระเวนชายแดน โรงเรียนมหาราช 3 ค่ายศรีนครินทร์บรบราชชนนี ศาลจังหวัดทุ่งสง การประปาส่วนภูมิภาคอำเภอทุ่งสง ซึ่งจากข้อมูลข้างต้นพอสรุปได้ว่า สังคมชนบทหรือชุมชนเกษตรกรรม

แบบ A3

ภาพที่ 10 ภาพถ่ายทางอากาศบริเวณวิทยาเขตนครศรีธรรมราชและชุมชนข้างเคียง
ที่มา: กรมแผนที่ทหาร (2546)

แบบ A3

ภาพที่ 11 ฟังบริเวณเดิม ปี พ.ศ. 2547

ที่มา: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (2547)

แบบ A3

ภาพที่ 12 ฟังแสดงการใช้ที่ดินโดยรอบวิทยาเขตในระยะรัศมี 1-2 กิโลเมตร

แบบ A3

ภาพที่ 13 ฟังแสดงการใช้ที่ดินโดยรอบวิทยาเขต

กำลังมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมเมือง มีการใช้พื้นที่อย่างหนาแน่น หากไม่มีการวางแผนหรือควบคุมจากหน่วยงานภาครัฐ อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ ตลอดจนปัญหาอื่น ๆ ที่มีผลต่อชุมชน และวิทยาเขตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

1.1.1 การใช้ที่ดินโดยรอบวิทยาเขต (ภาพที่ 13) ส่วนใหญ่มีสภาพเป็นพื้นที่เพื่อการเกษตรที่มีลักษณะเป็นสวนป่า โดยเฉพาะทางทิศเหนือและทางทิศตะวันออกเป็นสวนยางพารา และสวนผลไม้ซึ่งเป็นผลดีต่อพื้นที่ คือจะได้รับบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ ไม่มีเสียงรบกวนหรือช่วยลดผลกระทบอื่น ๆ เป็นฉากกำบังลมที่สวยงามให้กับพื้นที่ สภาพการใช้พื้นที่ทางทิศใต้เนื่องจากบริเวณทางทิศใต้เป็นด้านหน้าของวิทยาเขตติดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 403 และทางรถไฟสายใต้ตลอดแนว (ภาพที่ 14) ซึ่งเป็นผลดีด้านทัศนียภาพและมุมมอง เพราะเป็นพื้นที่โล่งเป็นระเบียบ ไม่มีกิจกรรมต่าง ๆ จากเอกชนที่จะรบกวนกิจกรรมทางการศึกษาหรือกิจกรรมอื่น และลดปัญหาการจราจรหรืออุบัติเหตุบริเวณด้านหน้าวิทยาเขต แต่จะมีผลกระทบเรื่องเสียงรบกวนอย่างมาก สำหรับพื้นที่ทางด้านทิศตะวันตก พื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นชุมชนที่พักอาศัยและหอพักนักศึกษา ลักษณะอาคารส่วนใหญ่เป็นห้องแถวมีสภาพแออัด อาคารมีความสูง 1-2 ชั้น (ภาพที่ 15) ซึ่งไม่มีผลกระทบทางด้านทัศนียภาพโดยตรงต่อวิทยาเขต แต่จะมีผลกระทบในเรื่องเสียงรบกวนต่อพื้นที่ในส่วนบ้านพักอาจารย์และเจ้าหน้าที่ จากอดีตจนถึงปัจจุบันพื้นที่ที่มีการจัดและปรับเปลี่ยนเป็นหอพักมากขึ้น จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีความเป็นไปได้ที่จะส่งผลกระทบต่อวิทยาเขตได้ แต่ยังมีพื้นที่วัดไตรวิทยาราม (ภาพที่ 16) ช่วยลดความหนาแน่นของกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ในพื้นที่ทางด้านทิศตะวันตกที่ติดกับทางเข้าอุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง เป็นอาคารพาณิชย์ขนาดความสูงของอาคาร 2-3 ชั้น

ภาพที่ 14 สภาพการใช้ที่ดินทางด้านทิศใต้และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 403

ภาพที่ 15 สภาพการใช้ที่ดินทางด้านทิศตะวันตกเป็นหอพักเอกชน

ภาพที่ 16 สภาพพื้นที่ธรรมชาติ วัดไตรวิทยาราม

1.1.2 องค์ประกอบทางธรรมชาติ แหล่งน้ำและทางระบายน้ำ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนครศรีธรรมราช เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีความเป็นธรรมชาติสูง มีป่าไม้และภูเขาหินปูนโอบล้อม เป็นที่ราบเชิงเขาที่มีลักษณะเป็นเนินสูง ๆ ต่ำ ๆ อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเทือกเขานครศรีธรรมราช อันเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำหลายสาย มีอิทธิพลต่อพื้นที่วิทยาเขตและพื้นที่โดยรอบ คือ อุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง โดยตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือห่างออกไปประมาณ 3 กิโลเมตร นับเป็นองค์ประกอบทางธรรมชาติที่มีความสวยงามและประโยชน์ต่อพื้นที่เป็นอย่างมากกล่าวคือ เป็นแหล่งน้ำที่ใช้อุปโภคบริโภคในครัวเรือนและการเกษตร ส่วนน้ำตกปลิว เป็นน้ำตกที่มีความสวยงามอีกแห่งหนึ่ง ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเป็นระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร จากการสำรวจพื้นที่ที่บริบทพบว่า มีลำธาร และเป็นทางระบายน้ำธรรมชาติของพื้นที่โดยรอบหลายสาย ได้แก่ คลอง

น้ำตกโยง คลองเป็ก คลองไชยศรี ไหลรวมกับคลองท่าเสา ระบายน้ำลงสู่ทะเลอันดามันที่อำเภอ กันตัง จังหวัดตรัง นอกจากนี้มีลำห้วยเล็ก ๆ ที่ช่วยระบายน้ำตามธรรมชาติให้กับพื้นที่วิทยาเขต ได้แก่ ห้วยบ้านไสใหญ่ ห้วยคอกหมู และห้วยไชยศรี

1.2 การเก็บข้อมูลภายในพื้นที่ (Inventory of On-site Factor) เป็นการสำรวจข้อมูลของ สภาพพื้นที่โดยตรง โดยการเดินสำรวจ การใช้แผนที่ การสอบถามผู้ที่อยู่ในพื้นที่ สำหรับข้อมูล เหล่านี้ได้แก่ ข้อมูลสภาพทางธรรมชาติ (Natural Resources) ประกอบด้วย ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ลักษณะของดินทางกายภาพและทางธรณีวิทยา แหล่งน้ำ พรรณไม้และสัตว์ป่า ข้อมูลสิ่งที่มีมนุษย์ สร้างขึ้น (Man-made Elements) (Lynch, 1971)

1.2.1 ข้อมูลทางธรรมชาติ (Natural Resources) เป็นข้อมูลทั่วไปของสภาพธรรมชาติ ของพื้นที่วิทยาเขต ดังนี้

ก. สภาพภูมิประเทศ (Topography) เป็นที่ราบเชิงเขา จากลักษณะโดยรวมของ พื้นที่ที่สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ที่ราบเชิงเขา อยู่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออกเฉียง เหนือของพื้นที่ (ด้านหลังของพื้นที่) มีระดับสูงสุด 82 เมตรจากระดับน้ำทะเลและพื้นที่ราบสูงที่มี ระดับต่ำสุด 51 เมตรจากระดับน้ำทะเล พื้นที่ราบเป็นพื้นที่ส่วนกลางและส่วนหน้าของพื้นที่ มีเนื้อที่ ประมาณ 1 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ราบนี้มีระดับต่างกัน 3 เมตร คือ ระดับสูงสุด 51 เมตรจาก ระดับน้ำทะเลและระดับต่ำสุด 48 เมตรจากระดับน้ำทะเล ความลาดเอียงของพื้นที่เริ่มจากทิศเหนือ ไปทางทิศใต้ และจากทิศตะวันออกเฉียงไปทางทิศตะวันตก (ภาพที่ 17)

ข. สภาพภูมิอากาศ (Climate) เป็นลักษณะภูมิอากาศแบบร้อนชื้น มีฝนตกชุก เนื่องจากพื้นที่มีลักษณะเป็นท้องกระทะ ปริมาณความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยร้อยละ 82 อุณหภูมิสูงสุด 38.9°C อุณหภูมิต่ำสุด 17.1°C อุณหภูมิเฉลี่ย 27.23°C มีปริมาณน้ำฝนต่อปี 2,533 มิลลิเมตร จำนวน วันที่ฝนตกเฉลี่ย 181 วัน

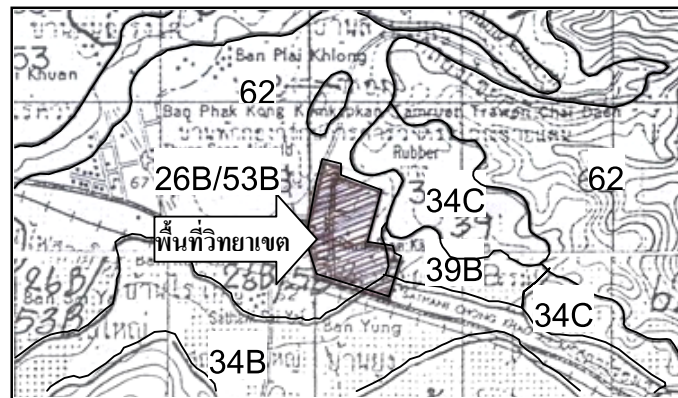
ค. แหล่งน้ำ (Water Sources) พื้นที่วิทยาเขตมีลำห้วยธรรมชาติไหลผ่าน 3 สาย คือ ห้วยบ้านไสใหญ่ ห้วยคอกหมู และห้วยไชยศรี แต่ได้มีการตัดแปลงบางส่วนโดยการขุดลอก ขยายและกั้นเป็นบ่อเลี้ยงปลา เพื่อการศึกษาของคณะวิชาประมง มีเนื้อที่ประมาณ 30 ไร่ นอกจากนั้นยังมีอ่างเก็บน้ำ ร.พ.ช. 1 บ่อ มีเนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ อ่างเก็บน้ำที่ขุดลอกบริเวณแปลง

แบบ A3

ภาพที่ 17 ฟังแสดงลักษณะภูมิประเทศ วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

พืชผักเนื้อที่ประมาณ 5 ไร่ และอ่างเก็บน้ำที่ขุดลอกจากหนองน้ำ อีก 1 บ่อ มีเนื้อที่ประมาณ 4 ไร่ ซึ่งแหล่งน้ำในพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตรและแหล่งน้ำที่มีขนาดกว้างใหญ่จะมีคุณค่าทางด้านความงาม เพิ่มมุมมองและสร้างจุดเด่นให้กับพื้นที่

ง. ลักษณะทางกายภาพและทางเคมีของดิน (Soil Physiology and Soil Chemistry) จากแผนที่แสดงชุดดินของกรมพัฒนาที่ดิน (2536) พื้นที่ของวิทยาเขตซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณบ้านไสใหญ่ ประกอบด้วยหน่วยแผนที่ดิน 2 ชุด คือ หน่วยแผนที่ 26B/53B และหน่วยแผนที่ 39B มีรายละเอียดดังนี้ (ภาพที่18)

ภาพที่ 18 แผนที่แสดงชุดดินภายในพื้นที่วิทยาเขต

ที่มา: กรมพัฒนาที่ดิน (2536)

1) หน่วยแผนที่ที่ 26B (B = ความลาดชัน 2-5 %) หน่วยแผนที่นี้เป็นกลุ่มดินที่มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วน ดินร่วนปนดินเหนียว หรือดินร่วนปนดินทราย ส่วนดินล่างเป็นดินเหนียว พบในเขตที่มีฝนตกชุก เช่น ภาคใต้ สิรินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ส่วนใหญ่เกิดจากการสลายตัวของหินต้นกำเนิดชนิดต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งหินอัคนี หินตะกอนและหินแปร พบบริเวณพื้นที่ดอน ซึ่งมีลักษณะเป็นลูกคลื่นจนถึงพื้นที่เนินเขา เป็นดินลึก มีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดแก่ มีค่า pH ประมาณ 4.5-5.3

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดินของหน่วยแผนที่นี้ ได้แก่ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ ส่วนบริเวณที่หน้าดินค่อนข้างเป็นทราย และมีความลาดชันสูงมีอัตราเสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายของหน้าดินมาก หากมีการจัดการที่ไม่เหมาะสม

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกยางพารา ไม้ผลต่าง ๆ และพืชไร่บางชนิด บางแห่งยังคงสภาพป่าธรรมชาติ ตัวอย่างของดินกลุ่มนี้ได้แก่ ชุดดินพังงา ชุดดินภูเก็ต ชุดดินโคกกลอย ชุดดินท้ายเหมือง ชุดดินห้วยโป่ง ชุดดินอ่าวลึก ชุดดินกระบี่ ชุดดินตำภูรา ชุดดินปากจั่น

2) หน่วยแผนที่ที่ 39 หน่วยแผนที่นี้เป็นกลุ่มดินที่มีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนดินทราย พบในเขตฝนตกชุก เช่น ภาคใต้ สีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำหรือจากการสลายตัวของหินเนื้อหยาบ พบบริเวณพื้นที่ดอน ซึ่งมีลักษณะเป็นลูกคลื่นจนถึงพื้นที่ลาดเชิงเขา เป็นดินลึก มีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติต่ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงกรดแก่ มีค่า pH ประมาณ 4.5-5.5

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดินของหน่วยแผนที่นี้ ได้แก่ เนื้อดินค่อนข้างเป็นทราย มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำและมีปัญหาเกี่ยวกับการชะล้างพังทลายของหน้าดิน โดยเฉพาะในบริเวณที่มีความลาดชันสูง

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกยางพารา ไม้ผล มะพร้าวและปาล์มน้ำมัน ตัวอย่างชุดดินที่อยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่ ชุดดินคอหงส์ ชุดดินนาทวี ชุดดินสะเดา ชุดดินทุ่งหว่า

3) หน่วยแผนที่ที่ 53B หน่วยแผนที่นี้เป็นกลุ่มดินที่มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วนหรือดินร่วนปนดินเหนียว ส่วนดินล่างในระดับความลึกระหว่าง 50-100 ซม.เป็นดินลูกรังหรือดินปนเศษหินผุ ซึ่งเป็นพวกหินดินดาน พบในเขตฝนตกชุก เช่น ภาคใต้ ลักษณะพื้นที่เป็นลูกคลื่นหรือเชิงเขา ดินมีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติค่อนข้างต่ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่ มีค่า pH ประมาณ 5.0-5.5

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดินของหน่วยแผนที่นี้ ได้แก่ ดินชั้นล่างมีดินลูกรังและเศษหินปะปนอยู่จำนวนมากทำให้การปลูกพืชไร่อาจมีปัญหาและดินมีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติต่ำ บริเวณที่มีความลาดชันสูงอาจเกิดการชะล้างพังทลายของหน้าดินได้

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกยางพารา ไม้ผล กาแฟและพืชไร่บางชนิด ตัวอย่างชุดดินที่อยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่ ชุดดินตราด ชุดดินตรัง ชุดดินปาดังเบชาร์ ชุดดินนาทอน ชุดดินโอล์าเจียก ชุดดินคลองเต็ง

จ. พรรณไม้และสัตว์ป่า (Plant Material and Wildlife) จากการศึกษาและสำรวจ พรรณไม้ในพื้นที่วิทยาเขต พบว่าในบริเวณด้านหลังและริมขอบเขตพื้นที่ยังมีไม้ป่าท้องถิ่นที่มีขนาดใหญ่อยู่บ้าง เช่น แซะ กะออก แคะหางค่าง ตะเคียนทอง แต่พรรณไม้ส่วนใหญ่เป็นพรรณไม้ที่มีการนำเข้าไปปลูกใหม่ทั้งที่เป็นไม้ท้องถิ่นและไม้ต่างถิ่น เป็นการปลูกเพื่อการใช้ประโยชน์ในงาน ภูมิทัศน์ เป็นตัวอย่างใช้ประกอบการศึกษาแก่นิสิต นักศึกษา และผู้ที่สนใจ ส่วนสัตว์ป่าจากการสำรวจ พบสัตว์ในกลุ่มสัตว์ฟันแทะ ได้แก่ กระรอก กระแต หนู นกชนิดต่าง ๆ และงูหลาม นอกจากนี้พบการอพยพหนีหนาวของนกในช่วงประมาณเดือนธันวาคม-มกราคมของทุกปี ได้แก่ นกกาน้ำ นกเป็ดน้ำ จุดที่พบบริเวณอ่างเก็บน้ำ ร.พ.ช.

1.2.2 ข้อมูลที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-made Elements) รวมถึงปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

ก. ประชากร (People) จำนวนประชากรของวิทยาเขตทั้งหมด 2,332 คน (1 กุมภาพันธ์ 2547) ในการเก็บข้อมูลประชากรครั้งนี้ไม่รวมประชากรจากภายนอก ซึ่งมีความไม่แน่นอน จำแนกได้ดังนี้

1) จำนวนบุคลากร มีทั้งหมด 222 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ของประชากรทั้งหมด ได้แก่

ข้าราชการครูและพนักงานสถาบัน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 48.21

ข้าราชการพลเรือน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70

อาจารย์พิเศษ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12.61

ลูกจ้างประจำ 35 คน คิดเป็นร้อยละ 15.76

ลูกจ้างชั่วคราว 46 คน คิดเป็นร้อยละ 20.72

2) จำนวนนักศึกษา มีทั้งหมด 1,990 คน คิดเป็นร้อยละ 85.33 ของประชากรทั้งหมด ได้แก่

คณะวิทยาศาสตร์ 519 คน คิดเป็นร้อยละ 26.08

คณะวิชาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ 515 คน คิดเป็นร้อยละ 25.88

คณะวิชาสัตวศาสตร์ 415 คน คิดเป็นร้อยละ 20.85

คณะวิชาประมง 280 คน คิดเป็นร้อยละ 14.07

คณะวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 116 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83

คณะวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม 73 คน คิดเป็นร้อยละ 3.67

คณะวิชาเทคโนโลยีอาหาร 72 คน คิดเป็นร้อยละ 3.62

3) บุคคลอื่น ๆ มีทั้งหมด 120 คน คิดเป็นร้อยละ 5.15 ของประชากรทั้งหมด
ได้แก่

ผู้ประกอบการในโรงอาหาร 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83

สมาชิกในครอบครัวอาจารย์และเจ้าหน้าที่ 95 คน คิดเป็นร้อยละ 79.17

ข. การเข้าถึงพื้นที่วิทยาเขต สามารถเข้าถึงได้โดยการใช้ยานพาหนะและการเดินเท้า ประตูทางเข้า-ออกวิทยาเขตในปัจจุบันมีทั้งหมด 9 จุด (ภาพที่ 19) ได้แก่

1) จุดที่ 1 เป็นประตูทางเข้า-ออกหลัก (หมายเลข 1) คือ ประตูทางทิศใต้
ด้านหน้าวิทยาเขต จากทางหลวงหมายเลข 403 มีการแบ่งแยกทางเข้า-ออก อย่างชัดเจน โดยมีป้าย
ชื่อและป้อมยามเป็นตัวกั้นกลาง มีประตูสำหรับคนเดินเท้า (ภาพที่ 20)

แบบ A3

ภาพที่ 19 ผังแสดงการเข้าถึงพื้นที่วิทยาเขตในปัจจุบัน

ภาพที่ 20 ประตูลำหมายเลข 1 ทางเข้า-ออกหลักที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

2) จุดที่ 2-5 เป็นประตูเข้า-ออก สำรอง คือ

หมายเลข 2 ประตูทางทิศใต้ (ภาพที่ 21) มีถนนเข้า-ออก แบบ 2 ช่องจราจร มีประตูสำหรับคนเดินเท้า เปิดปิดเป็นเวลา โดยเปิดเฉพาะช่วงเช้าระหว่างเวลา 07.00-08.30 น. และช่วงมีกิจกรรมพิเศษ

ภาพที่ 21 ประตูหมายเลข 2 ทางเข้า-ออกรองทางทิศใต้

หมายเลข 3 ประตูสมาคมศิษย์เก่าเกษตร ไซใหญ่ มีถนนเข้า-ออก แบบ 2 ช่องจราจร เปิดปิดเป็นเวลา โดยเปิดระหว่างเวลา 08.00-16.00 น. และช่วงมีกิจกรรมพิเศษ (ภาพที่ 22)

ภาพที่ 22 ประตูลำหมายเลข 3 ทางเข้า-ออกรองทางทิศใต้ฝั่งสมาคมศิษย์เก่า

หมายเลข 4 ประตูทางทิศใต้ฝั่งตะวันออก เป็นประตูที่ให้บริการในส่วนตลาดกลางพันธุ์ไม้ เพื่อการขนย้ายวัสดุปลูก ต้นไม้ เปิด-ปิดระหว่างเวลา 08.00-16.00 น.

หมายเลข 5 ประตูทางทิศตะวันตก (ภาพที่ 23) เป็นประตูที่เปิดออกสู่วัดไตรวิทยารามมีถนนเข้าออกแบบ 2 ช่องจราจร เปิดใช้เพื่อการขนย้ายวัสดุในการก่อสร้าง แต่จะปิดการใช้งานในช่วงเวลาปกติ

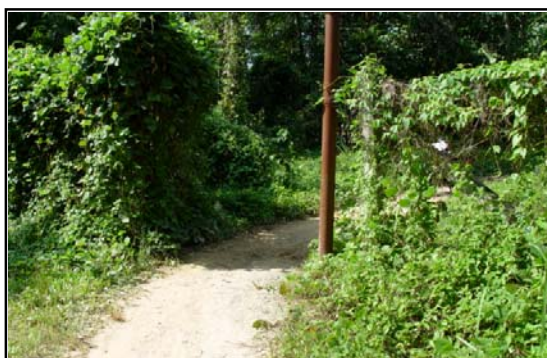
ภาพที่ 23 ประตูลำหมายเลข 5 ทางเข้า-ออกรองทางทิศตะวันตก

3) จุดที่ 6, 7, 8 เป็นประตูเข้า-ออกสำหรับคนเดินเท้า มีขนาด 0.60 เมตร ออกแบบให้มีการปิดล็อกกุญแจและช่วงเวลาเปิดปิด 06.0-18.000 น. (ภาพที่ 23)

ภาพที่ 24 ประตูลำหมายเลข 8 ทางเข้า-ออกสำหรับคนเดินเท้า

4) จุดที่ 9 เป็นประตูเข้า-ออกด้านทิศตะวันออก สำหรับคนเดินเท้าและรถจักรยานยนต์ ใช้เป็นทางสัญจรของชุมชนชาวสวน เป็นประตูที่เปิดตลอดไม่มีการควบคุมเวลาเข้า-ออก ส่งผลต่อความปลอดภัยภายในวิทยาเขต (ภาพที่ 25)

ภาพที่ 25 ประตูลำหมายเลข 9 ทางเข้า-ออกทางทิศตะวันออก

การมีทางเข้าออกหลายทางมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือเรื่องของความปลอดภัยและการจัดการการตรวจสอบบุคคลเข้า-ออกพื้นที่วิทยาเขต แก้ไขด้วยการจัดการที่ดีและถูกต้อง แต่เป็นผลดีต่อการพัฒนากิจกรรมและมีความสะดวกต่อการใช้งาน เพราะกิจกรรมบางกิจกรรมไม่จำเป็นต้องผ่านเข้า-ออกทางประตูหลัก มีผลให้ประตูทางเข้ารองทางด้านทิศใต้และทิศตะวันตกช่วยรองรับการใช้งานได้ดีในระดับหนึ่ง ควรเก็บไว้เป็นทางเข้าออกของวิทยาเขต แต่ประตูทางด้านทิศตะวันตกเชื่อมต่อกับถนนที่ตรงทางโค้ง อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ใช้ได้ง่าย เห็นควรมี

การเคลื่อนย้ายเพื่อปรับตำแหน่งและแกนของถนน ประตูเข้า-ออก สำหรับคนเดินเท้าและประตูหมายเลข 9 ต้องมีการพิจารณาถึงความเหมาะสมเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาการสัญจรผ่านพื้นที่ของวิทยาเขต ซึ่งต่อไปในอนาคตต้องปิดเพื่อความปลอดภัยและการจัดการบุคคลเข้าออกพื้นที่วิทยาเขต

ก. การใช้ที่ดินภายในวิทยาเขต มีการปลูกสร้างสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ เพื่อกิจกรรมทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เห็นความชัดเจนของสภาพการใช้ที่ดินในปัจจุบัน จึงได้เก็บข้อมูลและจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยออกเป็น 10 กลุ่ม พร้อมสรุปเป็นสัดส่วนร้อยละต่อพื้นที่ทั้งหมด (ภาพที่ 26)

- กลุ่มที่ 1 ส่วนบริหาร (อาคารอำนวยการ อาคารเรียน 3 และอาคารเหลือ) ร้อยละ 0.50
- กลุ่มที่ 2 ส่วนการศึกษา (อาคารเรียนรวมและอาคารเรียนคณะวิชาต่าง ๆ) ร้อยละ 5.50
- กลุ่มที่ 3 ส่วนบริการการศึกษา (โรงอาหาร หอสมุด หอประชุมและที่จอดรถ) ร้อยละ 1.30
- กลุ่มที่ 4 ส่วนสนับสนุนการศึกษา (งานฟาร์มและแปลงทดลองทางพืช) ร้อยละ 63.45
- กลุ่มที่ 5 ส่วนที่พักอาศัย (บ้านพักอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และหอพักนักศึกษา) ร้อยละ 5.50
- กลุ่มที่ 6 ส่วนบริการชุมชน (สมาคมศิษย์เก่า ตลาดพันธุ์ไม้และปั้มน้ำมัน) ร้อยละ 1.30
- กลุ่มที่ 7 ส่วนกีฬาและนันทนาการ (สนามกีฬากลางแจ้ง และพื้นที่พักผ่อน) ร้อยละ 6.00
- กลุ่มที่ 8 ส่วนเทคนิค (แผนกอาคารสถานที่และซ่อมบำรุง โรงผลิตน้ำดื่ม) ร้อยละ 0.25
- กลุ่มที่ 9 สวนป่าอนุรักษ์ (สวนป่าไผ่ใหญ่ 60 ปี พื้นที่ชุ่มน้ำวิทยาเขต) ร้อยละ 5.50
- กลุ่มที่ 10 แหล่งน้ำ (อ่างเก็บน้ำ และ บ่อประมง) ร้อยละ 10.70

จากสภาพการใช้พื้นที่ภายในวิทยาเขตปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามีทั้งลักษณะเด่นและลักษณะด้อย กล่าวคือการมีพื้นที่สีเขียวของสวนป่าอนุรักษ์ สวนผลไม้ สวนยางพารา สวนป่าไผ่ใหญ่ 60 ปี และ ไม้ดัดอื่น ๆ กระจายอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นข้อดีในการช่วยสร้างความร่มรื่นและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยเฉพาะสวนป่าไผ่ใหญ่ 60 ปี ที่มีการจัดทำโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรพันธุ์พืช ตามนโยบายสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งจัดเป็นพื้นที่อนุรักษ์ ศึกษาพันธุ์พืชท้องถิ่นภาคใต้ที่ใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งมีทั้งไม้ผลและพืชสมุนไพร ที่มีการออกแบบให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ข้อพิจารณาประการหนึ่งคือ ในอนาคตวิทยาเขตมีการปรับนโยบายขยายองค์กร ทำให้มีความต้องการสิ่งก่อสร้างเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น ย่อมส่งผลกระทบต่อพื้นที่สีเขียวที่มีอยู่ จำเป็นต้องมีการศึกษาถึงแนวทางการใช้พื้นที่ทั้งสองส่วนให้สัมพันธ์สอดคล้องกัน ซึ่งสามารถกำหนดได้จากการวางผังแม่บทนี้

แบบ A3

ภาพที่ 26 ฟังแสดงสภาพการแบ่งส่วนพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินเดิม

ปัจจุบันการใช้ที่ดินของอาคารหรือส่วนต่าง ๆ เป็นการพัฒนาขึ้นตามความจำเป็นในระแวกเวลานั้นและจากบุคคลที่เป็นผู้บริหาร ทำให้อาคารบางอาคารที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันมีกิจกรรมต่างกัน หรืออาคารที่ก่อสร้างใหม่ไม่มีความสัมพันธ์กับอาคารเดิม เกิดปัญหาการขัดแย้งของกิจกรรม ได้แก่ หอพักนักศึกษาที่โอบล้อมด้วยอาคารเรียน แต่ในบางอาคารขาดความต่อเนื่องของการใช้สอยพื้นที่ ได้แก่ ระหว่างอาคารปฏิบัติการรวมกับอาคารเรียนรวมซึ่งมีระยะทางห่างกันมาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะต้องมีการปรับปรุงการใช้ที่ดินและการใช้สอยอาคารให้สอดคล้องกับตำแหน่งของกิจกรรม

นอกจากนี้ขนาดพื้นที่และความสัมพันธ์กับกิจกรรมการใช้ประโยชน์เป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะกลุ่มที่พักอาศัยของอาจารย์และพนักงาน ซึ่งในปัจจุบันมีพื้นที่ต่อหนึ่งหน่วยของครอบครัวมากเกินไป พื้นที่ในส่วนนี้คิดเป็นอัตราส่วนที่ค่อนข้างมากต่อพื้นที่ทั้งหมดของวิทยาเขต อันจะสามารถนำไปพัฒนาเพื่อรองรับการขยายตัวของวิทยาเขตในอนาคตได้มากกว่าที่เป็นอยู่สำหรับกลุ่มอาคาร จากการสำรวจพบว่าอาคารโดยทั่วไปมีการจัดวางแนวอาคารตามทิศตะวันออก-ตะวันตก ซึ่งถูกต้องตามหลักการระบายอากาศ และพบว่าอาคารต่าง ๆ มักจะกระจุกตัวอยู่กลางพื้นที่ ซึ่งก่อนมาทางด้านหน้า มีกลุ่มอาคารที่พักอาศัยของอาจารย์และเจ้าหน้าที่อยู่ขอบเขตที่ดินทางทิศตะวันตก ซึ่งคาดว่าเกิดจากการวางผังขณะเริ่มต้น แต่ในสภาพปัจจุบันเมื่อมีสิ่งก่อสร้างมากขึ้นจึงเริ่มมีความขัดแย้งและใช้พื้นที่ไม่เหมาะสมกับกิจกรรม ควรมีการปรับปรุงผังแม่บทเพื่อรองรับการใช้งานในอนาคต

ง. ระบบสัญจร มีลักษณะของถนนเป็นแนวแกนยาว (Linear Pattern of Growth) ร่วมกับวงแหวน (Loop) ทางสัญจรหลักเป็นวงรอบขนาดกลาง คดเคี้ยวไปตามบ่อประมง แล้วเชื่อมต่อแต่ละกิจกรรมด้วยเส้นทางสัญจรรองเป็นวงขนาดใหญ่ไปรอบพื้นที่ และทางสัญจรส่วนใหญ่จะไม่มีทางแยกระบบทางเท้ากับถนน ภายในพื้นที่วิทยาเขต มีถนน 3 แบบ (ภาพที่ 27) คือ ถนนลาดยางแอสฟัลต์ ขนาดความกว้าง 5.00-6.00 เมตร เป็นระยะทาง 2.5 กิโลเมตร เป็นเส้นทางหลักรอบวิทยาเขต ถนนดินบดอัดหินคลุก ส่วนใหญ่เป็นถนนในส่วนพักอาศัย ขนาดกว้าง 3.00 เมตร เป็นระยะทาง 2.2 กิโลเมตร และถนนลูกรังบดอัด กว้าง 3.00-4.00 เมตร เป็นระยะทาง 2.5 กิโลเมตร ซึ่งเป็นเส้นทางสัญจรบริเวณแปลงทดลองยางพาราและพื้นที่งานฟาร์ม ปัญหาที่พบสำหรับถนน ได้แก่ ผิวจราจรแคบไม่สะดวกต่อการสัญจร ป้ายแนะนำการจราจรมีขนาดเล็ก สีส้มไม่ได้มาตรฐาน ทางแยกทางร่วมไม่เหมาะสม รัศมีวงเลี้ยวแคบ ไม่ปลอดภัย เช่น ทางแยกบริเวณหอประชุม ทางแยกบริเวณอาคารสิณวล เป็นต้น และพบว่าไม่มีทางแยกระบบทางเท้ากับถนน

แบบ A3

ภาพที่ 27 ฟังแสดงระบบสัญญาณและระบบสาธารณูปโภค

จ. ระบบสาธารณูปโภค

1) ระบบไฟฟ้ากำลังและไฟฟ้าแสงสว่าง ระบบไฟฟ้ากำลังมี 2 ระบบ คือ ระบบไฟฟ้าแรงสูง ขนาด 22,000 โวลต์ หรือ 22 กิโลโวลต์ (3 เฟด) ด้วยสายป้อนอากาศของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอทุ่งสง และระบบไฟฟ้าแรงดันต่ำ 380/220 โวลต์ โดยหม้อแปลงไฟฟ้า เพื่อนำไฟฟ้าแรงต่ำนี้จ่ายให้กับอุปกรณ์ไฟฟ้าทั้งภายในและภายนอกอาคาร โดยมีตำแหน่งหม้อแปลงหรือจุดจ่ายไฟฟ้า 6 จุด (ภาพที่ 27) จำนวนไฟฟ้าที่ใช้เฉลี่ยต่อเดือน 380 หน่วย ในบางจุดที่เป็นอาคารขนาดใหญ่พบปัญหากระแสไฟฟ้าไม่เพียงพอ เนื่องจากการเพิ่มอุปกรณ์และเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยเฉพาะเครื่องปรับอากาศ ส่วนระบบไฟฟ้าแสงสว่างมีทั้งไฟฟ้าในงานภูมิทัศน์และไฟฟ้าถนนที่ใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์ 36 วัตต์ ติดตั้งตามเสาไฟฟ้าทั่วสถาบัน

2) ระบบประปา เป็นระบบประปาภูเขา ที่เชื่อมต่อกจากอุทยานแห่งชาติน้ำตกโยงและประปาคลองเป็ก เป็นระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร เชื่อมต่อโดยตรงไปยังจุดต่าง ๆ ภายในพื้นที่ทุกจุด ไม่มีระบบการกรองหรือถังพักน้ำ ทำให้มีปัญหาเรื่องแรงดันน้ำไม่คงที่และน้ำมีตะกอนขุ่นขึ้น โดยเฉพาะในฤดูฝน ในฤดูแล้งปริมาณน้ำจะไม่เพียงพอ

3) ระบบบำบัดน้ำเสียและระบบระบายน้ำ ปัจจุบันวิทยาเขตไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมมีเพียงระบบบำบัดย่อย ในลักษณะบ่อเกรอะ บ่อซึม ในบางอาคาร ได้แก่ อาคารปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ เช่น อาคารปฏิบัติการรวม อาคารปฏิบัติการอาหารกระป๋อง อาคารปฏิบัติการทางยางพารา เป็นต้น น้ำส่วนใหญ่ไม่มีการบำบัด น้ำทิ้งที่อาจทำให้เกิดปัญหา ได้แก่ น้ำทิ้งจากโรงอาหาร เพราะไม่มีการดักเก็บเศษอาหารและไขมัน น้ำทิ้งจากหอพักนักศึกษา สำหรับน้ำทิ้งจากอาคารอื่น ๆ ไม่พบปัญหาที่ชัดเจนเนื่องจากมีปริมาณน้อย ส่วนระบบระบายน้ำแยกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรก ระบายน้ำฝนและน้ำทิ้งจากอาคาร จะระบายด้วยคูระบายน้ำแบบเปิด ต่อด้วยคูระบายน้ำแบบปิด มีบ่อพักน้ำทุก ๆ 10 เมตร ระบายน้ำลงสู่คูระบายน้ำของทางหลวงแผ่นดินทางทิศใต้บริเวณด้านหน้าวิทยาเขต นอกจากนี้มีฝายทดน้ำ คูส่งน้ำดิบสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และไล่น้ำเสียในระบบระบายน้ำ ส่วนประเภทที่สอง ระบายน้ำฝนและน้ำทิ้งจากคอกปศุสัตว์ บ่อเลี้ยงปลา โดยระบายลงสวนป่าชั้นน้ำทางด้านหน้าวิทยาเขต ระบายสู่คูระบายน้ำของทางหลวงแผ่นดิน ปัญหาที่พบสำหรับระบบบำบัดน้ำเสียและระบบระบายน้ำ คือ การระบายน้ำทิ้งที่ไม่มีการบำบัดจากคอกปศุสัตว์ลงบ่อเลี้ยงปลา ทำให้น้ำเน่าเสีย ส่งกลิ่นรบกวน และเกิดการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของวัชพืชพืชน้ำบางชนิด และพืชริมน้ำในกลุ่มบอนหรือเฟือก ทำให้ไม่สามารถเลี้ยงปลาได้ (ภาพที่

28) เช่น บ่อเลี้ยงปลาบริเวณระหว่างแผนกสัตว์ปีกและแผนกโคนม-โคเนื้อ และการใช้ท่อระบายน้ำร่วมกันระหว่างระบบระบายน้ำฝนและระบายน้ำเสีย

ภาพที่ 28 บ่อเลี้ยงปลาบริเวณระหว่างแผนกสัตว์ปีกและแผนกโคนม-โคเนื้อ

4) ระบบกำจัดขยะ มีการจัดเก็บขยะแบบกระจายตำแหน่งของถังออกอย่างทั่วถึง ไม่มีจุดรวบรวมขยะ ใช้ถังขยะพลาสติกขนาดความจุ 150 ลิตร กระจายทั่ววิทยาเขต สำหรับการจัดเก็บและกำจัดใช้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลถ้าใหญ่ จัดเก็บสัปดาห์ละครั้งในวันพฤหัสบดี ปัญหาที่พบจากการกำจัดขยะ บางจุดไม่มีความเหมาะสมทั้งตำแหน่ง ขนาด จำนวนถังขยะ และระยะเวลาในการจัดเก็บ เกิดการเน่าเหม็น โดยเฉพาะขยะจากโรงอาหาร บ้านพักอาศัย ปัญหาการกำจัดขยะจากการเกษตรไม่เหมาะสม ได้แก่ การเผาเศษหญ้า ใบไม้ การล้างมูลสัตว์ลงในแหล่งน้ำ การทิ้งซากสัตว์ในหลุมที่ไม่มีวัสดุกันซึมและการฝังกลบ ทำให้ไหลซึมลงแหล่งน้ำ เป็นอาหารของสุนัขหรือสัตว์กินเนื้อชนิดอื่น ๆ ส่งผลต่อการเกิดโรคระบาด

5) ระบบสื่อสารโทรคมนาคม และคอมพิวเตอร์ ปัจจุบันวิทยาเขตมีโทรศัพท์ทั้งหมด 3 คู่สาย มีคู่สายภายใน 61 คู่สาย โทรศัพท์สาธารณะจำนวน 5 เครื่อง และมีระบบอินเทอร์เน็ตบริการจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยต่อเชื่อมสัญญาณจากศูนย์เครือข่ายวิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา เพื่อใช้สนับสนุนการเรียนการสอน

ฉ. อาคารและสิ่งก่อสร้าง การสำรวจและเก็บข้อมูลอาคารเพื่อใช้ในการวางแผนผังแม่บท จะทำการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

ประเภทและจำนวนอาคาร ปัจจุบันวิทยาเขตนครศรีธรรมราช มีอาคารทั้งสิ้น 152 อาคาร (ภาพที่ 29) โดยมีอาคารบริหารและอาคารอำนวยการ อาคารเรียนและปฏิบัติการ อาคารบริการการศึกษา อาคารที่พักอาศัย และอาคารบริการชุมชน เป็นอาคารเรียนและห้องปฏิบัติการ จำนวน 64 อาคาร และกลุ่มที่พักอาศัย มีจำนวนอาคาร 59 อาคาร การสำรวจอาคารและสิ่งก่อสร้างได้ทำการแบ่งประเภทและจำนวนอาคารตามการใช้งาน ได้ดังนี้ (ภาพที่ 30)

1) ส่วนบริหาร	จำนวน 3 อาคาร	ร้อยละ 1.97
2) ส่วนอาคารเรียนและห้องปฏิบัติการ	จำนวน 64 อาคาร	ร้อยละ 42.10
3) ส่วนบริการการศึกษา	จำนวน 17 อาคาร	ร้อยละ 11.19
4) ส่วนเทคนิค	จำนวน 3 อาคาร	ร้อยละ 1.97
5) ส่วนที่พักอาศัย	จำนวน 59 อาคาร	ร้อยละ 38.82
6) ส่วนบริการชุมชน	จำนวน 6 อาคาร	ร้อยละ 3.95
รวม	152 อาคาร	

กลุ่มอาคารที่มีจำนวนมากที่สุด 64 อาคาร คืออาคารในส่วนอาคารเรียนและห้องปฏิบัติการ ซึ่งเป็นลักษณะที่ถูกต้องตามหลักการจัดส่วนประกอบของมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นอาคารปฏิบัติการในงานฟาร์ม มีลักษณะเป็นโรงเรือนและอาคารชั้นเดียว สำหรับอาคารเรียนเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 2-4 ชั้น ในปัจจุบันสามารถรองรับจำนวนนักศึกษาที่มีอยู่อย่างเพียงพอ แต่ตำแหน่งที่ตั้งของกลุ่มอาคารค่อนข้างกระจาย ไม่มีการแบ่งพื้นที่ส่วนการศึกษาที่เด่นชัด อันเป็นส่วนช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพทางการเรียนการสอนภายในวิทยาเขต ตลอดจนขาดความสอดคล้องกับพื้นที่ส่วนสนับสนุนหรือบริการการศึกษา ได้แก่ หอประชุมใหญ่ หอสมุด และโรงอาหาร เป็นต้น อาคารเหล่านี้ปัจจุบันมีขนาดและจำนวนที่ไม่สัมพันธ์กับความต้องการในการใช้งานเท่าที่ควร จึงต้องมีการพัฒนาปรับปรุงอาคารในส่วนดังกล่าว เพื่อรองรับความต้องการและสนับสนุนการเรียนการสอนของวิทยาเขตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในส่วนอาคารที่พักอาศัยซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาคารบ้านพักอาจารย์และเจ้าหน้าที่ มีลักษณะเป็นอาคารไม้ชั้นเดียวและสองชั้น จำนวนถึง 52 หลัง อยู่ในสภาพที่ค่อนข้างทรุดโทรม เนื่องจากวัสดุก่อสร้างเริ่มหมดอายุการใช้งาน เพราะสภาพอากาศมีฝนตกชุก ความชื้นสัมพัทธ์สูง ประกอบกับการขาดการดูแลเอาใจใส่ของผู้พักอาศัย ทำให้บางหลังเกิดทัศนภาพที่ไม่น่ามอง การที่พื้นที่ส่วนใหญ่ของวิทยาเขตถูกใช้เพื่อเป็นพื้นที่ในส่วนที่พักอาศัยดังกล่าว ได้สะท้อนให้เห็นถึง

แบบ A3

ภาพที่ 29 ฟังแสดงอาคารและสิ่งก่อสร้างเดิม

แบบ A3

ภาพที่ 30 ฟังแสดงประเภทและจำนวนอาคารตามการใช้งาน

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการที่อยู่อาศัยของรัฐบาลที่แตกต่างกันระหว่างอดีตและปัจจุบัน เช่นเดียวกับสถาบันการศึกษาอีกหลายแห่ง ซึ่งในปัจจุบันรัฐบาลได้มีนโยบายในอันที่จะส่งเสริมให้บุคลากรของรัฐพึ่งตนเองมากขึ้น โดยมีความพยายามที่จะจัดหาแหล่งเงินทุนส่งเสริมหรือจัดหาเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เพื่อดำเนินการซื้อหรือผ่อนชำระที่อยู่อาศัยเองและช่วยให้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ในส่วนบ้านพักที่จัดให้มี ควรเป็นสวัสดิการสำหรับข้าราชการใหม่ที่มีเงินเดือนขั้นต่ำและยังต้องการเวลาในการเตรียมตัวจัดหาที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ในปัจจุบันที่พักอาศัยของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ควรมีลักษณะเป็นอาคารสูงเพื่อลดขนาดพื้นที่และการจัดการอื่น ๆ เช่น ระบบสัญญาณระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดขยะ เป็นต้น ส่วนที่พักนักศึกษาจะต้องมีการปรับปรุงซ่อมแซมและเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรม เนื่องจากกลุ่มอาคารรอบข้างมีสภาพเปลี่ยนแปลงไป และควรจัดตำแหน่งใหม่เป็นอาคารสูงเพื่อการใช้พื้นที่ดินวิทยาเขตให้น้อยลงและมีประสิทธิภาพสูงสุด

1.2.3 องค์ประกอบทางสุนทรียภาพ

ก. รูปลักษณ์ทางธรรมชาติของพื้นที่และมุมมอง วิทยาเขตนครศรีธรรมราช มีลักษณะธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ เป็นที่ราบเปิดโล่งทางด้านหน้า มีป่าไม้และเทือกเขานครศรีธรรมราชโอบล้อมเป็นฉากหลัง 2 ด้าน คือทางด้านทิศเหนือและทิศตะวันออกเฉียงเหนือ (ภาพที่ 31) นอกจากนี้ในพื้นที่ส่วนหลังเป็นที่ราบเชิงเขาที่มีลักษณะเป็นเนินสูง ๆ ต่ำ ๆ มีลำน้ำธรรมชาติที่มีการขุดลอกใช้ประโยชน์เป็นอ่างเก็บน้ำและบ่อเลี้ยงปลา เป็นการเพิ่มความชุ่มชื้นให้กับพื้นที่ เกิดเป็นมุมมองที่ดี ถึงแม้ว่าพื้นที่ด้านหน้าจะมีระดับความสูงไม่มากเหมือนกับพื้นที่ด้านหลัง ทำให้ไม่สามารถมองเห็นพื้นที่โดยรอบได้ แต่เป็นผลดีในเรื่องการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการจัดวางสิ่งก่อสร้างและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ โดยการเชื่อมต่อกับพื้นที่เนิน อันเป็นการเพิ่มศักยภาพในการใช้สอย เพิ่มจุดชมวิวและมุมมอง โดยเฉพาะบริเวณสนามฟุตบอลทางทิศตะวันออกเฉียง จากลักษณะตามธรรมชาติของพื้นที่และการใช้สอยร่วมกับโครงสร้างการศึกษาสายเกษตรศาสตร์ทำให้ในบางบริเวณเกิดบรรยากาศที่ให้ความรู้สึกถึงคุณค่าของความงามความน่าสนใจของการเกษตร ช่วยสร้างและลักษณะเฉพาะให้กับพื้นที่ ได้แก่ การเจริญเติบโตของพืชบริเวณแปลงทดลองไม้ผล ความเขียวขจีของทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์บริเวณบนเนินฟาร์มเลี้ยงแพะ(ภาพที่ 32) สำหรับมุมมอง ส่วนใหญ่เป็นมุมมองที่ดี โดยเฉพาะมุมมองที่มองผ่านสระน้ำ มุมมองที่มองไปทางพื้นที่ด้านหลังมีสวนผลไม้ สวนยางพารา และเทือกเขานครศรีธรรมราชเป็นฉากหลัง ส่วนมุมมองที่ไม่ดี เกิดจากการมองผ่านแปลงทดลองพืชผักไปทางทิศตะวันตกเป็นพื้นที่พักอาศัยและหอพักเอกชน

ภาพที่ 31 ป่าไม้และเทือกเขานครศรีธรรมราช
โอบล้อมเป็นฉากหลัง

ภาพที่ 32 ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์บริเวณบนเนิน
ฟาร์มเลี้ยงแพะ

ข. สภาพภูมิทัศน์และองค์ประกอบทางภูมิทัศน์ (ภาพที่ 33) จากลักษณะเด่นของพื้นที่ที่มีพื้นที่สีเขียวกระจายอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะสวนผลไม้ สวนยางพาราและไม้ต้นท้องถิ่น ได้แก่ แซะ กะออก ตะเคียนทอง เป็นต้น ลักษณะเช่นนี้ช่วยสร้างสภาพภูมิทัศน์ภายในวิทยาเขตให้ร่มรื่น มีอุณหภูมิที่ค่อนข้างเย็นสบายอยู่เสมอ ช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีต่อผู้ใช้ประโยชน์ ที่สำคัญคือช่วยส่งเสริมเอกลักษณ์ของสถาบันการศึกษาสายเกษตร แต่การมีพื้นที่สีเขียวอยู่เป็นจำนวนมากก็จะต้องมีการดูแลรักษาอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนการพัฒนาพื้นที่วิทยาเขต ควรอยู่บนพื้นฐานของความสอดคล้องซึ่งกันและกันระหว่างสิ่งก่อสร้าง ระบบสาธารณูปโภคที่เกิดขึ้นและกลุ่มต้นไม้เดิมที่มีอยู่ ความไม่สัมพันธ์กัน เกิดจากการพัฒนาที่ไม่เป็นระบบ ไม่มีการออกแบบที่ดี ทำให้ต้องตัดต้นไม้มากขึ้น ลักษณะทรงพุ่มและกิ่งก้านของต้นไม้ให้ร่มเงาข้างถนนไปรบกวนสายไฟฟ้า หรือการขยายขนาดของถนนซึ่งจะส่งผลกระทบต่อต้นไม้ที่ให้ร่มเงาหรือตกแต่งภูมิทัศน์ ต้นไม้ข้างถนนเดิมควรได้รับการดูแลและเคลื่อนย้าย เป็นต้น ซึ่งจะต้องได้รับการวางแผนและการจัดการเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป สำหรับองค์ประกอบทางภูมิทัศน์ ภายในพื้นที่วิทยาเขตมีการจัดตกแต่งภูมิทัศน์ และองค์ประกอบทางภูมิทัศน์ในหลายจุด ดังนี้

1) ป้ายชื่อ อาคารสถานที่ส่วนใหญ่มีป้ายชื่ออยู่ในตำแหน่ง ที่ชัดเจนสังเกตเห็นได้ง่าย บางแห่งก็มีการจัดการภูมิทัศน์บังคับป้ายชื่อสถานที่ ป้ายต่าง ๆ มีจำนวนมากโดยเฉพาะพื้นที่บริการด้านหน้าวิทยาเขต (ภาพที่ 34) ได้แก่ ป้ายสื่อความหมาย ป้ายแสดงแผนผัง ป้ายประกาศหรือบางอาคารมี 2 จุด แต่รูปแบบของป้ายจะแตกต่างกัน ไม่มีเอกลักษณ์ ไม่สามารถเชื่อมโยงได้ว่าเป็นป้ายชื่อในวิทยาเขตเดียวกัน

แบบ A3

ภาพที่ 33 ฟังแสดงสภาพภูมิทัศน์และองค์ประกอบทางภูมิทัศน์

ภาพที่ 34 ป้ายต่าง ๆ บริเวณพื้นที่ด้านหน้าวิทยาเขต

2) ลานเอนกประสงค์ บริเวณพื้นที่ระหว่างอาคารหรือบริเวณที่นั่งพักผ่อนจะมี ลานเอนกประสงค์อยู่ได้ร่มไม้ใหญ่ มีทั้งเป็นพื้นแข็งและหินบดอัด เพื่อรองรับกิจกรรมของ นักศึกษา ประกอบด้วยที่นั่งแบบตายตัว และชุดม้านั่งที่เคลื่อนย้ายได้ บางจุดขาดการดูแลรักษาที่ดี นอกจากนี้พบว่าบางจุดมีเวทิดินเพื่อรองรับกิจกรรมการพุดในที่ชุมชนในวาระต่าง ๆ (ภาพที่ 35) โดยเฉพาะในกลุ่มที่เป็นพื้นที่ส่วนกลาง ซึ่งน่าจะมีกระจายไปตามคณะวิชาต่าง ๆ ด้วย

ภาพที่ 35 ลานเอนกประสงค์ประกอบเวทิดินบริเวณหน้าหอประชุม

3) ศาลาและซุ้มพักผ่อน (ภาพที่ 36) เป็นที่รองรับกิจกรรมของนักศึกษาได้ดีมาก เพราะมีหลังคาคลุม เช่น ศาลาข้างอาคารเรียนสีนวล ซุ้มที่นั่งบริเวณอาคารเทคโนโลยีการยาง และในที่อื่น ๆ ที่ไม่มีเอกลักษณ์ที่สอดคล้องกัน ศาลาบางหลังเป็นแบบศาลาไทยมีจั่ว ในขณะที่บาง

แห่งใช้วัสดุและรูปแบบสมัยใหม่ น่าจะมีการออกแบบให้มีรูปแบบสถาปัตยกรรมทางภาคใต้หรือเป็นแบบเดียวกับอาคารเพื่อความกลมกลืนและอนุรักษ์เอกลักษณ์ของท้องถิ่นด้วย

ภาพที่ 36 ศาลาข้างอาคารเรียนสีนวลมีจั่วแบบศาลาไทย

4) พื้นที่การจัดตกแต่งภูมิทัศน์ มีการกระจายอยู่ทั่วไปตามคณะวิชา แต่ขาดการดูแลรักษาที่ดีและถูกต้องทำให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่น่ามอง คงมีเฉพาะพื้นที่ส่วนกลางเท่านั้น ที่มีการดูแลรักษาสม่ำเสมอ โดยแผนกอาคารสถานที่ ฝ่ายบริการการศึกษา คือ บริเวณด้านหน้าวิทยาเขต บริเวณอาคารบริหาร (ภาพที่ 37) อาคารเรียน 2, 3 หอสมุดและหอประชุม

ภาพที่ 37 พื้นที่จัดตกแต่งภูมิทัศน์บริเวณด้านหน้าอาคารบริหาร

5) โคมไฟและแสงสว่าง ปัจจุบันมีโคมไฟบริเวณทางเข้า-ออก และเสาไฟ เพื่อให้ความสว่างแก่ทางเดินและถนน กระจายอยู่ทั่วไป แต่ยังไม่เพียงพอต่อการใช้งานในบางจุด อันจะทำให้ขาดความปลอดภัยแก่ผู้สัญจรไปมา ควรออกแบบและวางตำแหน่งของโคมไฟทั้งสอง

ประเภทให้มีความเหมาะสมและเพียงพอ นอกจากการใช้งานที่มีประสิทธิภาพแล้ว ยังจะช่วยส่งเสริมองค์ประกอบทางภูมิทัศน์โดยรวมอีกด้วย

6) ถังขยะ มีการกระจายอยู่ทั่วทั้งพื้นที่ แต่บางจุดไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือในบางจุดมีการจัดวางโดยไม่มีการปิดบัง ประกอบกับการจัดเก็บสัปดาห์ละครั้ง ทำให้เกิดกลิ่นรบกวนและมีทัศนียภาพที่ไม่น่ามอง

2. ข้อมูลด้านความต้องการพื้นที่ใช้สอย (Client Analysis)

2.1 การสัมภาษณ์ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหาร ได้ข้อมูลดังนี้

วิทยาลัยราชวมงคล วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

มุ่งสู่ความเป็นเลิศในการจัดการศึกษาและพัฒนากำลังคนนักปฏิบัติทางด้านวิชาชีพ และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล โดยการผสมผสานภูมิปัญญาไทย และเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ภายใต้การบริหารจัดการที่เป็นอิสระ

การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม สนับสนุนส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นับเป็น 1 ใน 5 พันธกิจของวิทยาลัยราชวมงคล วิทยาเขตนครศรีธรรมราช โดยวิทยาเขตได้กำหนดเป้าหมาย การพัฒนาวิทยาเขตให้เป็นผู้ดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังโครงการต่อไปนี้

- การปรับปรุงผังแม่บทวิทยาเขต
- จัดตั้งศูนย์ศึกษาและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ
- รณรงค์ให้ชุมชนเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น

สรุปแผนงาน/งาน/โครงการ ในแผนพัฒนาการศึกษาระยะปานกลาง (พ.ศ. 2547-2550)

1. แผนงานจัดการอาชีวศึกษาและวิชาชีพพิเศษ งานจัดการศึกษาและเกษตรกรรม อุตสาหกรรม บริหารธุรกิจและพาณิชยกรรม

2. งานโครงการ

- 2.1 โครงการจัดตั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตภายในวิทยาเขต
- 2.2 โครงการก่อสร้างอาคารใหม่
- 2.3 โครงการปรับปรุงและซ่อมแซมอาคารและสิ่งก่อสร้าง
- 2.4 โครงการพัฒนาสาธารณูปโภค
- 2.5 โครงการเปิดสอนระดับปริญญาตรี
- 2.6 โครงการเปิดสอนระดับปริญญาโท
- 2.7 โครงการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ
- 2.8 โครงการพัฒนานุคคลากร
- 2.9 โครงการวิจัยและพัฒนาสังคม
- 2.10 โครงการอนุรักษ์ เผยแพร่ ศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม

จากการแจกแบบสอบถามแทนการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหาร สามารถสรุปความต้องการได้ดังนี้

1) ต้องการวางผังแม่บทเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงทางด้านกายภาพของวิทยาเขต

2) ต้องการผังแม่บทที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ซับซ้อน มีการจัดแบ่งกลุ่มอาคารที่ชัดเจน มีความสะดวกในการใช้งานและแก้ปัญหาของกลุ่มอาคารเดิม มีการจัดภูมิทัศน์ตกแต่งอาคารสถานที่ เพื่อความร่มรื่น สวยงาม สร้างบรรยากาศที่ดีสำหรับนักศึกษา

3) ในการวางผังแม่บทและออกแบบปรับปรุงต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม ชุมชน บทบาทหน้าที่และรายได้ของวิทยาเขต

2.2 การแจกแบบสอบถามกับกลุ่มประชากรผู้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ จากการแจกแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1) ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2) ข้อมูลประสบการณ์ในการใช้ประโยชน์พื้นที่ภายในวิทยาเขต ส่วนที่ 3) ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาพื้นที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการ (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก)

2.2.1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม การศึกษาข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถามที่คาดว่าจะมีผลต่อการวางผังแม่บทและออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์ของสถาบัน

เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ได้แก่ปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้โดยประมาณต่อเดือน ทั้งนี้ใช้ประชากรตัวอย่างทั้งหมด 331 ตัวอย่าง โดยสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 59.8 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 40.2 มีอายุ ระหว่าง 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมาอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.3 มีการศึกษา สูงสุดระดับอนุปริญามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 30.5 มีสถานภาพโสด เพราะโดยส่วนใหญ่ร้อยละ 81.6 เป็นนักศึกษา จึงทำให้ยังไม่มีรายได้หรือมี รายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.4 และมีรายได้ 2,000-4,000 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 36.3 (ตารางภาคผนวกที่ 1)

2.2.2 ข้อมูลประสบการณ์ในการใช้ประโยชน์พื้นที่ภายในพื้นที่วิทยาเขต สำหรับ ประสบการณ์ในการใช้พื้นที่ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการวางผังแม่บทและออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ได้แก่ปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ ฐานะผู้ใช้พื้นที่ คณะวิชาที่สังกัด ระยะเวลาในการใช้พื้นที่ ที่อยู่หรือที่พักอาศัย ทั้งนี้ใช้ประชากรตัวอย่างทั้งหมด 331 ตัวอย่าง โดยสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลประสบการณ์ในการใช้ประโยชน์พื้นที่ภายในพื้นที่วิทยาเขต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 90.0 เป็นนักศึกษา ส่วนใหญ่สังกัดคณะวิชาศึกษาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 23.6 รองลงมา คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 23.3 โดยมีระยะเวลาในการใช้ ประโยชน์พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเวลา 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 65 รองลงมา น้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 63 และส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในหอพักเอกชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.5 รองลงมาเป็นบ้านของ ตนเอง หอพักภายในวิทยาเขต คิดเป็นร้อยละ 23.9 (ตารางภาคผนวกที่ 2) ทำให้กิจกรรม นันทนาการในเวลาเปิดทำการ 08.00-17.00 น. ส่วนใหญ่จะเป็นการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย คิดเป็นร้อยละ 63.1 รองลงมา นั่งพักผ่อนคุยกับเพื่อนเพื่อรอเรียนในวิชาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 59.8 ส่วนกิจกรรมนันทนาการในเวลาปิดทำการ หลัง 17.00 น. คิดเป็นร้อยละ 54.1 จะทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย โดยร้อยละ 32.3 จะขี่จักรยานหรือพาหนะอื่น ๆ ที่เที่ยวชมวิทยาเขต เป็นกิจกรรม รองลงมา (ตารางภาคผนวกที่ 3) ดังนั้นรูปแบบกิจกรรมนันทนาการความต้องการในพื้นที่ ร้อยละ 61.6 นั่งพักผ่อนในพื้นที่ร่มรื่น รองลงมา เป็นการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา ก็พาคิดเป็น

ร้อยละ 56.2 ดังแสดงรายละเอียดในตารางภาคผนวกที่ 4 และกิจกรรมกีฬาซึ่งชอบคือ ฟุตบอลคิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมา แบดมินตันคิดเป็นร้อยละ 44.1 (ตารางภาคผนวกที่ 5) นอกจากนี้ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในพื้นที่ ร้อยละ 68.3 เป็นปัญหาเกี่ยวกับ กลิ่นรบกวน รองลงมา ปัญหาเสียงรบกวนคิดเป็นร้อยละ 47.7 และขาดทางเดินเชื่อมที่สะดวกระหว่างอาคารเรียนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.6 (ตารางภาคผนวกที่ 6)

2.2.3 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ใช้ประโยชน์ ต่อการพัฒนาพื้นที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการภายในพื้นที่วิทยาเขต จากการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการวางผังและการออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ได้แก่ปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้
 ความคิดเห็นกับการพัฒนาพื้นที่วิทยาเขตเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ พื้นที่ที่ต้องการให้มีการออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการพัฒนาพื้นที่และข้อควรคำนึงถึงในการออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์ ทั้งนี้ใช้ประชากรตัวอย่างทั้งหมด 331 ตัวอย่าง โดยสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลความคิดเห็นกับการพัฒนาพื้นที่วิทยาเขตบางส่วนเพื่อการใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และประกอบกิจกรรมนันทนาการสำหรับนักศึกษา บุคลากร ประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อการเพิ่มศักยภาพของพื้นที่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 95.5 ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 4.5 (ตารางภาคผนวกที่ 7) ความต้องการในการออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์ในบางบริเวณของพื้นที่ พบว่ามีความต้องการในระดับสูงมีหลายบริเวณและมีความต้องการใกล้เคียงกัน แต่บริเวณที่ต้องการมากที่สุดคือ คณะวิชาต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 92.4 รองลงมา เป็นพื้นที่ด้านหลังหอประชุมและอาคารเรียน 4 คิดเป็นร้อยละ 89.4 โดยร้อยละ 90.0 ต้องการศาลาที่นั่งพักผ่อนและลานรองรับกิจกรรม (ตารางภาคผนวกที่ 8) ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกหรือองค์ประกอบในการพัฒนาพื้นที่ที่มีความต้องการใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่ต้องการศูนย์อาหารและสวัสดิการวิทยาเขต คิดเป็นร้อยละ 94.3 รองลงมา ศูนย์คอมพิวเตอร์และสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 92.7 ศูนย์หนังสือและเครื่องเขียน คิดเป็นร้อยละ 92.1 ตู้บริการเงินค่านัดโนมัด คิดเป็นร้อยละ 90.6 หอพักนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 91.2 ทางเข้ามีหลังคาคลุมเพื่อสะดวกต่อการใช้พื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 90.3 (ตารางภาคผนวกที่ 9) ซึ่งทางผู้ออกแบบควรคำนึงถึงความปลอดภัยต่อผู้ใช้ และสิ่งก่อสร้างเดิม ร้อยละ 48.3 รองลงมา ประโยชน์ใช้สอยสำหรับกิจกรรมนันทนาการเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของนักศึกษา บุคลากร และประชาชนในท้องถิ่น ร้อยละ 48.0 และประหยัดดูแลรักษาง่าย กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของพื้นที่ (ตารางภาคผนวกที่ 10)